

dant, og for Korporaler, Sergenter og Eigestillede, hvis Lønning er lavere baade end Sekondlieutenants- og Reserveintendantslønningen, foreslaaet bestemt, at der fra den Dag, da de tages til Tjeneste i en Stilling med den højere Lønning, godtgøres dem Forskjellen imellem denne og Korporals-, Sergents- eller Oversergentslønningen.

Til § 4.

Ifølge Lønningslovens § 36 skal der ved Fordelingen til Lønningsklasser af Personer i en Tjenesteklasse kun tages Hensyn til det Antal Personer, som findes i Klassen, hvorimod vakante Numre ikke skulle medregnes. Denne Bestemmelse medfører i flere Retninger Ubillighed.

Naar der f. Ex. i en Tjenesteklasse, som omfatter 4 Lønningsklasser, i hvilke der efter Hærløven og Lønningsloven skal findes henholdsvis 4, 4, 4 og 3 Personer, indtræder Vakance, og den Eratrædende var i ældste Lønningsklasse, vil Dprrykning paa de højere Lønninger ikke kunne finde Sted, forinden det ledige Numer i Tjenesteklassen er besat, og 3 Personer ville saaledes, naar Forholdene ikke gøre det muligt at udfylde Vakancen strax, hvad f. Ex. ikke vil kunne ske, naar Embedet skal opslaaes ledigt med en passende Frist til Indgivelse af Ansøgninger, kunne blive berøvede Lønningsforhøielsen i en eller flere Maanedes, naagt det forud vides, at den, som udnævnes eller forfremmes, skal indtræde i yngste Lønningsklasse. Særlig for Premierlieutenantsklassen har denne Bestemmelse været uheldig, idet der, hvad der sikkert ikke har været forudsat ved Lønningslovens Vedtagelse, har været et meget stort Antal Premierlieutenantsnumre ledige, og Antallet af Premierlieutenanter i ældste og næstældste Lønningsklasse derved er bleven betydelig forringet, uden at de Paagjældende i nogen Maade have forskyldt, at de fik flattere Vilkaar, end om alle Numre havde været besatte. Ses der hen til, at enhver Vakance i Reglen medfører forøget Tjeneste for dem, som ere til Tjeneste, idet Tjenesten bliver den samme, hvad enten der er et større eller et

mindre Antal Personer til at udføre den, saa synes det ubilligt at lade forøget Tjeneste og forringede Vilkaar gaa Haand i Haand med hinanden.

Af disse Hensyn har man i nærværende Forflag udeladt Bestemmelsen om, at vakante Numre ikke skulle medregnes ved de Tjenestgjørendes Fordeling til Lønningsklasserne. Derimod har man i Analogi med den nu gjældende Lovs § 36, næstsidste Stykke, og i Overensstemmelse med, hvad der hidtil er tagtaget i Praxis, optaget en almindelig Bestemmelse om, at Ingen paa Grund af Forsættelse skal kunne nedsettes fra den Lønningsklasse, hvori han engang er kommen ind. Man har anset denne Bestemmelse nødvendig, fordi den foreslaaede Ordning fastsætter Forsættelser f. Ex. fra Vaabnene til Trænkorpslet og omvendt, altsaa fra en af de Grupper, i hvilke Fordelingen til Lønningsklasser ifølge Forflagets §§ 10, 11, 12 og 16 skal ske, til en af de andre.

Til § 5.

En Bestemmelse som den, der findes optagen i denne §, vil være nødvendig under den foreslaaede Ordning, da det let vil kunne hænde, at f. Ex. Sergenter og højere Underofficerer samt Eigestillede kunne være hjemsendte, medens de endnu ere værnepligtige. Indkaldes saadanne Personer senere til Tjeneste, ville de efter Forflaget netop faa den Lønning, der svarer til deres Stilling i Hæren.

Til § 10.

Lønningen for Korporaler er foreslaaet forhøiet med 30 Rd. aarlig, fordi Bestemmelsen i Hærløvens § 103 om Delospænde er udeladt som mindre hensigtsvarende.

Sergenters, Oversergenters og Stabssergenters Fordeling til de to Lønningsklasser vil, naar Regimentsinddelingen indføres, hensigtsmæssigt kunne ske regimentsvis, idet Regimentschefen, som er den fælles Chef for hele Regimentets Personale, lettest kan vaage over, at Bestemmelserne om Fordelingen overholdes. For de Sergenter, Oversergenter og Stabssergenter, som ikke ere til Tjeneste ved noget Regiment, er det foreslaaet, at de vaabenvis og